

קב:

עין משפט
גר מצות

[illegible]

בינו חננאל

[illegible]

(א) עיין בחוש' סאן ד"ה הא
בשבת קל"ח ובראש' שם
וכתבו על שם רבינו לוי.
גם בדברי רבינו שם בזה
בגרי בויסך ע"ש דאם מחדק
אסור וכו' וכו'.

המוצא תפילין פרק עשירי עירובין

הא דמיהיק הא דלא מיהיק, פירש בקונטרס דעמא לאו משום
האל הוא ולפי זה מותרין אותן כובעין של לבד אע"פ
שמאחיל טפה ובלבד שיהיה קשור תחת גרונו שלא יפול ואחי
ולאחיו ד' אמות ברח"ק אבל ר"מ מפרש דמיהיק אסור כשהטפה

נראה אצל ופלי זה כוונתם אסורין:
והעליון כאן ובאן אסור. מ"י
בנקטרס דקקרב י"ש
נגין וסמירה ככלים דעל עידה
עידה ומגדל קאמר לה בנמנה
יחמה אטו מתני' כד"ש דלכ"ה אין
נגין וסמירה ככלים כפ"ב דלכ"ה
דכ"ה (כ.ו) ועוד קשה דבנמנה גבי
והעליון כאן ובאן אסור שח' יתקע
ותק לפרש דשח' יתקע קאי על
תחתון דאי אעליון לא היה אסור
במקדש דאין שנוט במקדש ודומק
גדול הוא ונראה לר"י דלפילו יזיר
אעליון הוא דברנן דשנוט גדולה
אסורה לא החירו במקדש ועוצה
ששכחן דלא החירו במקדש (ו) כגון
סודור הקנים ועטילתן דאינו דומה
אל תעטילתן.

אמר לה במדינה
אסור: גמ' תנו רבנן
מכה מחזירין בשבטר ר
למטה דוחקה למעלה
ומגלה מקצת הרשע
וחזרו ומגלה מקצת ה
ורשע עצמה לא יקנה
ואם מירד חייב חטאון
שמואל הלכה כר' יהו
שנו אלא שפירשה עמ
על גבי קרקע דברי ה
רב אשי הוה קאימנא
מזהיר וקא מזהיר
סבר לה מר להא דר
שפירשה טל גבי כל
מחזירין במדינה: א

דְּרִיזָה שפירשה מחזירין אותה. ואמ"ש דלמך גבי מפלג ובגגריה מלך נפל לא מחזיר יי"ל דרך לפלפל איירי שנפל על גבי קרקע והכא שנפל על גבי כלי בדקאמר רב חסדא בסמוך ורב אשי דקאמר בסמוך לא שמיע לי לא קאמר אדרב חסדא כדפירש בקוטרם אלא קאי אהלכס כר' יהודה אכל אמילתא דרב חסדא לא פליג ומודה נלא שור רבנן אלא ככלי ועוד יי"ל הויא דגרגיר מלך אמי כרבי יהודה דלמך הכא:

ל"ג עמיה דרבנן מ"דיוס שמת רבא וילד רב אשי:

בְּיָמָיו נִמְצָא בּוֹ וְאֵם לְבַתְחִילָה בָּאן וּבָאן אִסּוּר. פִּירֶשׁ בְּקוּטֶרֶס
שֶׁלֹא הִיחָה שֶׁם מֵאֲתָמוּל וְרַ"י מִפְרָשׁ לְבַתְחִילָה אֲפִילוּ
בְּפֶסְקָה הַיּוֹם וְרָחָה לְשִׁלְשֵׁלָה וּלְעֵשׂוֹתָה בְּלֹא קֶשֶׁר וְזֶה לְבַתְחִילָה:

הוא לקיחה בכהן ממזירה במקדש דהי לא שריית ליה להחזירה
 ודברים האמורים במסכת יבמה' שהותרו סופן משום חתלתן: **כב**
 המזמור בנאות מלכות על שנת (שנת עג.) **אם בנחלה:** שלל היתה
 והכל ליתא למימר אין שנות במקדש דהא ודאי היא שנות לאו
 המדינה קא מיירי והכי נקט פירשה שהי לא נטלה מעלת
 הבודד אומר: אם נפלה אין מחזירין אבל אם החלקה דחקא (דעת
 המשום ממחק: לא שנו. דהנא קמא שרי להחזירה: **אלא שפרשה**
לפני סדיא: נפלה לו על הכר שבמראשותיו כמו שמתרגם (בראשית כח) מ
 שבנפלה על הכלי ואפילו הכי אסר רבי יהודה ואמר שמואל ה
 רבי פליגי ר' יהודה גנפילה על גבי קרקע אבל גנפילה על גבי
 גזר על שיר הלוים לקרן אל נפקא בשבת. ויגמרא מפרש טעמא ד
 רוחא את השבת ואף על גב דקשר את מלכא הוא במסכת שבת
 אסור: **גכ'** פלוגתא דר"א ורבנן גבי מילה (שם דף קג.) שרי' מח
 גבור הוא מזהו הדוחה את השבת ושור הוא מבכשירה דיה: **אפי' לפני**
ענייבא: אם מלכא במסכת שבת (דף קיג.) אין חילוק בין עניבא לקשיי
 אם מלכא הוא ורבי' דלפשר ענייבא (שם) מחללין שבת: **ורבי' ה**

שיפועה. מנגד אמצעית גגה עד מקום ששפת יריעה כלה שם אל הרחיב טפה דהו כולה כדופן ואין כאן אהל כלל אהל הרחיבה על דופן ודופן באלכסונה טפה הו יהוה אלכסון א"ע"ס שוא דלפניו דלדרי אלעזר במסכת סוכה (דף ע"ג:) שן שמעתי. וקשיא לי אהו מטה א"ן צרחה שני טפחים או ג' חסר משהו שיהיה צגגה פחות מטפה ושני שיפועיה לא אחד פחות מטפה ו"ל אהמטה רחבה כמטפסה ויהאיוני הרדו יאלא חומה

לשני ראשיה ועינין
תעלה סדורין אחד
נמוך ואחד גבוה
וקיים נמוכים עליהם
מנקליטין שבראשה לנקליטין שברגליה
ופורם על המטה חסים ושלם כילות
קטנות בגבה ורישה גדולה פרוסה
סביב המטה לדפנות: סינא שרי.
כובע של לבד שקורין פלטרין מותר
ללאת בו נשים: הא דרמי שיה
טפה. סינא טפה דרמי שיה
הלן מראשו אסור דהוי אהל: שריבי
בגלימיה. הארץ נטיליה הלן
ויאליה ויבאליה ויחם ויחם ויחם ויחם
והוא חסר.

אלה הם המידות האלה מידות. וטעמא לא משום אלה הוא אלה דילמא פיל מרישה ואחרי אחרים הלכן ב' מידות וקאמר בלעזא תתא נאמר וי' ואי לא אסור: **מתני'** מחזירין ליר הפספסון. של דלת הלון שיהיה תומכל שפתיהם מלדיה לזיר המחזיר ומן שלל ילא העלין נוח להחזיר ואין כאן בנין: **אבל לא במדינה.** גוריה שמה יתקע בגרין לא במקום דהויא מלכא: **ועליון ואלו** ואלו אסור. דעיון שלל העלין כולו נפל והוי כבויה וקא סבר י' בנין כליסי) ומלכא לא הוהיה אפילו במקדש: **גמ'** במקדש מחזירין. כנו שמיין לו לרצח הרבו כנו

שיהיה שם מלח או נבונה או קטורה
 ואין שבות במקדש:» ובמדינה דוקקין.
 אם לא יחל כולו מחזור לחקופי.
 אלף החמישי לשמט דוקקין תאמר.
 בלע"ז אנשינדר"א:» והעליון כאלן
 וכאן אסור לפתור. דהוי בונה
 ממש: שם יפקע. שמה יחיוקני
 בתקנות ויבנן והוא מלפני.
 והמתחזק במדינה קאי דאי אעליון
 קאי ובמקדש הוי ליה שבות דהך
 חזרה גזירה משום שמה יתקע ואמאי
 מתקבץ במהמש דלמח ויבננו כלן

בְּכֵן אֶסּוּר וְהָא שְׁבוּת בְּמִקְדָּשׁ לֹא גִזְרוּ: שֶׁל צוּר וְשֶׁל דָּוִד. דְּהִי
וְיֵין הַמְּחֻבֵּר לִקְרֵקֶט שְׂחִיב בֵּין כָּלל דְּהִי: צוּר בְּחִפְרֵיהּ דָּוִד
וְיֵין? בְּחוּךְ הַקְּרֵקֶט אִשְׁכְּרִינֵי: **מִתְּנֵי** מְחֻרִּין רְטִיבֵי. כֵּהֵן שְׁלֵקָה
וְיֵין וְיֵין עֲלֵיהּ רְטִיבֵי מִנְעוּד וְיֵין וְהִוֹלֵךְ לַעֲשׂוֹד עֲבוּדָה שְׁבֻת
זֶה וְיֵין וְנִטְל רְטִיבֵי מַעַל יָדוֹ שְׁלֵף תַּחַּת מְחֻלָּתָּ בִּיטוּ וְיֵין? דְּבִטוּ
עֲבוּדָה לְחַיִּים פּוֹסֶלֶת בָּהּ [קָד: דְּעֵינִי וְלִקְחָה הַכֶּהֵן? וְיֵין לְחַיִּין לֹא
שָׁקִיל לֵיהּ מְחִידָה וּמִמַּנְעוּ וְלֹא עֲבִיד עֲבוּדָה חַח אֵינֶנּוּ מְחֻלָּתָּ
לֹא מְחֻדָּשִׁי. גִּזְרֵיהּ שְׂמֵא יִמְרָה הִרְטִיבֵי וּמִימֻרוֹת חֵינֵי (b) מוֹחֵק
לֵיהּ מִנְעוּד וְיֵין וְיֵין לֹא שְׁלֵקָה לְחוּךְ עֲבוּדָה: **כֵּן וְכֵן אֶסּוּר**.
כֵּן גְּבוּהָ הִיא אֵלֶּה לְחוּךְ עֲמָלוֹ: **בְּב'** רְטִיבֵי שְׂפָרָשָׁה. שְׂנִפְלָה.
מְחֻרִּין. דְּמִיתֻלָּתָּ לֵאלֶּה שְׂחִיבֵיהּ הִיא וְלֹא גִזְרוּ בָּהּ רִבְנִי: רְבִי
לִיקֵי [לְמַכָּה]: **שְׂוֹא מִמְרָתָּ**. מְחֻלִּין גִּזְמוּת שְׂבֻרְטִיבֵי. מִימֻרוֹת חֵינֵי
ג' בלי. עַל הַכֵּר אִזְ עַל הַכֵּסֶט: **ע"ר** קְרֵקֶט. לְבַתְּמַחֲלֵה דְּמִי:
וּמִי אִיכְדוּדִי: **לֹא סָבַר לֵה מַר לֵאל דְּרַב חֲסִידָא**. דְּמוֹקִי פְּלִיגְמַחֲלֵה
כְּרִי יִהְיֶה: **לֹא שְׂמִיעִי**. ע"י. הֵא דְּרַב חֲסִידָא לֵאלֶּה סְבִירָא לִי
לִי מְחִידָה דְּהִיא כְּהוֹחֲלָקָה עֲלֵמָלָא: **מִתְּנֵי** **קוֹשְׁרִין נִימָא**. יִמְתָּ
לִי מִכְּכִרֵי מִימֻרוֹת חֵינֵי כִּיכֹל לַעֲשׂוֹת מְחֻלָּתָּ דְּהִיא הִיּוֹס נִסְפָּקָה
(ג.) **וְאֵם בְּחֻלָּה**. שֵׁלָה הִיאֵה שֶׁם מַעֲשֵׂה דִּיכֹל לַעֲשׂוֹת מְחֻלָּתָּ
לְחֻטּוֹב עֲלֵיהּ פְּחֻמִּין שְׂבֻתָּה לַעֲשׂוֹת אֲחִימֵל לְמוֹד בִּי: קִרְבִּין
לֵה נִמִּי. לַעֲשׂוֹת פְּחֻמִּין שְׂבֻתָּה מִכְּשִׁיר שָׂרִי: לִרִי יִהְיֶה דְּאֲמַר
וְקוֹשֵׁר דְּקִסְבֵּר מְכַשֵּׁר מְאֹד דוֹחִין וְהֵא דְּחִינֵי עֲבוּבָה עֲבִיד דְּאֲמַר
דְּמוֹקִינֵי מִמֵּי אֲלִיבֵיהּ וְקוֹשֵׁר אֲזַב מְחֻלָּתָּ הִיא אֲלִיבֵיהּ דְּמֵי:

6

מסורת הש"ס

(א) שבת קלה: (ב) בינה
 יא: (ג) ופסחים מה: מורק
 יב: כחונות פג: זא: כ"ב יב:
 קפס: כההדרין כח: חולין ג:
 סב: (ד) נסירה לב: ושי"ג
 (ה) שבת קב: (ו) ופסחים
 סה: (ז) וצנין רש"ל:
 (ח) כס"ח: חוללת ב"ק
 (ט) ויקרא ד, י"ט (קדף יא: ז)
 (י) רש"ל (ל) שבת קב:
 ומנחות וי"ט תוס' שם
 ד"ה לא סידר: (פ) נקדושין
 ע"ב:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה אכל לא וס' ומירוח הייט ממחוק האמור: (ו) וס' ד"ה והעליון וס' דלא המירו במקדש. נ"ב עיין בחוקשות פרק המלניע דף ל"ה בדי"ה שרא ובמקן כל הכלים דף הנהג במוס':

גליון הש"ס

מרתג' קושדין נישא. פון
סוסה דף נ ע"ב ד"ה
:לכנ:

לעזי רשמי

פֿלטרײַ [פֿילטרײַן].
 כּוּבֶע לִכְרֵ. אַנפֿינררײַא.
 לִנְעוּץ. אִישְׁקֵרײַנײַא
 [אַישְׁקֵרײַנײַא]. מִרְחָף

מוסף רש"י

שורבים בגלימיה טפח.
הניח טליוס על ראשו כדוך
שהוא מתעטף והרחיקה
להלן מראשו טפח ושבת
קדוה. הא דמיהדק.
טעמא לאו משום אהל הוא
אלא משום שלא יגביהו
היום מראשו ואפי' לאמרי
אנרע אמות, הלכך מיהדק
כראש סמיר שרי, לא
מיהדק אסור (שם).

רב ניסים גאון

[illegible]